

gemeenschapsmerk (PB L11, blz. 1), en de artikelen 12, lid 1, 13, lid 1, en 14, lid 1, van richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt („richtlijn inzake elektronische handel”) (PB L 178, blz. 1) — Begrip „gebruik” van een merk — Inschrijving door een handelaar van een teken dat gelijk is aan een merk bij een dienstverlener die een zoekmachine voor internet exploiteert om te bereiken dat bij het ingeven van het teken als zoekterm, automatisch de URL van zijn website verschijnt waarop dezelfde goederen en diensten worden aangeboden als die welke door het merk worden gedekt („AdWords”) — Bloemenbezorgingsdienst

Dictum

1) Artikel 5, lid 1, sub a, van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten, en artikel 9, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk, moeten aldus worden uitgelegd dat een merkhouder een concurrent kan verbieden om op basis van een trefwoord dat gelijk is aan dit merk en dat deze concurrent zonder toestemming van die merkhouder heeft geselecteerd in het kader van een advertentieverwijzingsdienst op internet, reclame te maken voor dezelfde waren of diensten als die waarvoor dit merk is ingeschreven, wanneer dit gebruik een van de functies van het merk kan aantasten. Een dergelijk gebruik:

— tast de herkomstaanduidingsfunctie van het merk aan wanneer de op basis van dit trefwoord getoonde reclame het voor de normaal geïnformeerde en redelijk oplettende internetgebruiker onmogelijk of moeilijk maakt om te weten of de waren of diensten waarop de advertentie betrekking heeft, afkomstig zijn van de merkhouder of een economisch met hem verbonden onderneming, dan wel, integendeel, van een derde;

— tast in het kader van een advertentieverwijzingsdienst zoals die welke aan de orde is in het hoofdgeding, de reclamefunctie van het merk niet aan, en

— tast de investeringsfunctie van het merk aan indien dit het gebruik door de houder van zijn merk ter verwerving of behoud van een reputatie die consumenten kan aantrekken en aan hem kan binden, aanzienlijk stoort.

2) Artikel 5, lid 2, van richtlijn 89/104 en artikel 9, lid 1, sub c, van verordening nr. 40/94 moeten aldus worden uitgelegd dat de houder van een bekend merk een concurrent kan verbieden om reclame te maken op basis van een trefwoord dat overeenkomt met dit merk en dat deze concurrent zonder toestemming van die merkhouder heeft geselecteerd in het kader van een advertentieverwijzingsdienst op internet, wanneer die concurrent daarmee ongerechtvaardigd voordeel uit het onderscheidend vermogen of de reputatie van dat merk trekt (aanhaken), dan wel die reclame afbreuk aan dat onderscheidend vermogen (verwatering) of aan die reputatie (afbreken) doet.

Reclame op basis van een dergelijk trefwoord doet afbreuk aan het onderscheidend vermogen van het bekende merk (verwatering), indien deze reclame er met name toe bijdraagt dat dit merk tot een algemene term verwordt.

De houder van een bekend merk kan daarentegen met name niet verbieden dat concurrenten op basis van trefwoorden die overeenkomen met dit merk reclame laten verschijnen waarin een alternatief voor de waren of diensten van de houder van dit merk wordt voorgesteld, zonder dat daarin een loutere imitatie van de waren of diensten van de houder van dat merk wordt aangeboden, zonder dat deze reclame tot een verwatering of een afbreken daarvan leidt en zonder dat de functies van het bekende merk anderszins worden aangetast.

(¹) PB C 282 van 21.11.2009.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 22 september 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) — Verenigd Koninkrijk) — Budějovický Budvar, národní podnik/Anheuser-Busch, Inc.

(Zaak C-482/09) (¹)

(Merken — Richtlijn 89/104/EEG — Artikel 9, lid 1 — Begrip „gedogen” — Rechtsverwerking wegens gedogen — Aanvang van termijn van rechtsverwerking — Voorwaarden waaraan moet zijn voldaan opdat termijn van rechtsverwerking ingaat — Artikel 4, lid 1, sub a — Inschrijving van twee gelijke merken tot aanduiding van zelfde waren — Functies van merk — Eerlijk parallel gebruik)

(2011/C 331/04)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Budějovický Budvar, národní podnik

Verwerende partij: Anheuser-Busch, Inc.

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) — Uitlegging van de artikelen 4, lid 1, sub a en 9, lid 1, van richtlijn 89/104/EEG: Eerste richtlijn van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB L 40, blz. 1) — Verwerking door gedogen — Begrip „gedogen” — Gemeenschapsrechtelijk begrip? — Mogelijkheid om het nationale recht toe te passen, daaronder begrepen de regels inzake eerlijk parallel gebruik van twee identieke merken

Dictum

- 1) Het begrip *gedogen* in de zin van artikel 9, lid 1, van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten is een *Unierechtelijk* begrip en de houder van een ouder merk kan niet worden geacht het vaste en langdurige eerlijke gebruik, waarvan hij geruime tijd op de hoogte was, door een derde van een jonger merk dat gelijk is aan dat van deze merkhouder, te hebben gedoogd wanneer hij niet de mogelijkheid had om zich tegen dat gebruik te verzetten.
- 2) Inschrijving van het oudere merk in de betrokken lidstaat vormt geen voorwaarde waaraan moet zijn voldaan opdat de termijn van rechtsverwerking wegens gedogen van artikel 9, lid 1, van richtlijn 89/104 kan ingaan. De voorwaarden waaraan wel moet zijn voldaan opdat deze termijn ingaat, hetgeen de nationale rechter moet nagaan, zijn, ten eerste, inschrijving van het jongere merk in de betrokken lidstaat, ten tweede, inschrijving van dit merk te goeder trouw, ten derde, gebruik van het jongere merk door de houder ervan in de lidstaat van inschrijving en, ten vierde, kennis door de houder van het oudere merk van inschrijving van het jongere merk en van het gebruik na inschrijving ervan.
- 3) Artikel 4, lid 1, sub a, van richtlijn 89/104 moet aldus worden uitgelegd dat de houder van een ouder merk geen nietigverklaring kan vorderen van een gelijk jonger merk dat dezelfde waren aanduidt, in geval van langdurig en eerlijk parallel gebruik van deze twee merken wanneer in omstandigheden als die in het hoofdgeding dat gebruik geen afbreuk doet of kan doen aan de wezenlijke functie van het merk, die erin bestaat de consumenten de herkomst van de waren of diensten te waarborgen.

(¹) PB C 24 van 30.1.2010.

**Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 22 september 2011
— Europese Commissie/Koninkrijk Spanje**

(Zaak C-90/10) (¹)

(Niet-nakoming — Habitatrichtlijn — Instandhouding van natuurlijke habitats — Wilde flora en fauna — Artikelen 4, lid 4, en 6, leden 1 en 2 — Vaststelling van prioriteiten voor specialebeschermingszones en van passende bescherming ervan — Geen garantie van passende juridische bescherming van de specialebeschermingszones op het Canarisch archipel)

(2011/C 331/05)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: S. Pardo Quintillán en D. Recchia, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: F. Díez Moreno, gemachtigde)

Interveniënte aan de zijde van de verwerende partij: Republiek Finland (vertegenwoordiger: M. Pere, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 4, lid 4, en 6, leden 1 en 2, van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206, blz. 7) — Gebieden van communautair belang — Instandhoudingsmaatregelen — Biogeografische regio Macaronesië

Dictum

1) — Door niet overeenkomstig artikel 4, lid 4, van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, prioriteiten vast te stellen voor de specialebeschermingszones die overeenkomen met de gebieden van communautair belang voor de biogeografische regio Macaronesië op Spaans grondgebied, die worden geïdentificeerd in beschikking 2002/11/EG van de Commissie van 28 december 2001 houdende vaststelling van de lijst van gebieden van communautair belang voor de biogeografische regio Macaronesië ter uitvoering van richtlijn 92/43 van de Raad, en

— door niet overeenkomstig artikel 6, leden 1 en 2, van richtlijn 92/43 de passende instandhoudingsmaatregelen en een beschermingsregeling te hebben vastgesteld of toegepast ter voorkoming van de verslechtering van de habitats en van significante verstoringen voor de soorten door de juridische bescherming van de specialebeschermingszones op de in beschikking 2002/11 genoemde zones op Spaans grond te verzekeren,

is het Koninkrijk Spanje de krachtens voormelde bepalingen op hem rustende verplichtingen niet nagekomen

2) Het Koninkrijk Spanje wordt verwezen in de kosten.

3) De Republiek Finland zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 113 van 1.5.2010.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 22 september 2011 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht — Duitsland) — Mesopotamia Broadcast A/S METV (C-244/10), Roj TV A/S (C-245/10)/Bondsrepubliek Duitsland

(Gevoegde zaken C-244/10 en C-245/10) (¹)

(Richtlijn 89/552/EEG — Televisieomroepactiviteiten — Mogelijkheid voor lidstaat om op zijn grondgebied activiteit van in andere lidstaat gevestigde televisieomroeporganisatie te verbieden — Grond ontleend aan handelen in strijd met bevordering van begrip tussen volkeren)

(2011/C 331/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht